

Skarga wniesiona w dniu 15 września 2010 r. — Emesa-Trefilería i Industrias Galyca przeciwko Komisji

(Sprawa T-406/10)

(2010/C 301/87)

Język postępowania: angielski

Strony

Strona skarżąca: Emesa-Trefilería, SA (Arteixo, Hiszpania) i Industrias Galyca, SA (Vitoria, Hiszpania) (przedstawiciele: A. Creus Carreras i A. Valiente Martin, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności decyzji w zakresie, w jakim dotyczy ona skarżących;
- tytułem żądania ewentualnego, zniesienie lub obniżenie grzywny nałożonej na skarżące;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania.

Zarzuty i główne argumenty

Skarżące wnoszą o stwierdzenie nieważności, w części, decyzji Komisji C(2010) 4387 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2010 r. w sprawie COMP/38.344 — Stal sprężająca), w której Komisja uznała, że skarżące i inne przedsiębiorstwa naruszyły art. 101 TFUE, a także art. 53 porozumienia EOG poprzez uczestnictwo w ciągłym porozumieniu lub uzgodnionych praktykach w sektorze stali sprężającej na rynku europejskim bądź na szczeblu krajowym lub regionalnym. Ponadto skarżące wnoszą o zniesienie lub obniżenie nałożonej na nie grzywny.

W uzasadnieniu skargi skarżące podnoszą trzy zarzuty.

Po pierwsze skarżące twierdzą, że Komisja naruszyła podstawowe prawo do rozpoznania sprawy przez bezstronny sąd przewidziane w art. 6 ust. 1 Europejskiej konwencji o ochronie praw człowieka i podstawowych wolności („EKPC”) oraz art. 47 Karty praw podstawowych Unii Europejskiej, ponieważ grzywna została nałożona przez organ administracji, który posiada jednocześnie kompetencje w zakresie prowadzenia dochodzenia i wymierzania sankcji.

Po drugie twierdzą one, że Komisja bezprawnie odmówiła obniżenia, na podstawie pkt 23 komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r. ⁽¹⁾, grzywny nałożonych na skarżące, zważywszy że w decyzji oparto się w znacznej mierze na dowodach, których dostarczyła Emesa.

Skarżące podnoszą wreszcie, że Komisja bezprawnie odmówiła częściowego zwolnienia ich z grzywny na podstawie pkt 23 komunikatu w sprawie współpracy z 2002 r., mimo że

Emesa przedstawiła rozstrzygające dowody, mające znaczenie dla oceny czasu trwania i wagi naruszenia.

⁽¹⁾ Obwieszczenie Komisji w sprawie zwolnienia z grzywien oraz zmniejszania grzywien w przypadkach karteli (Dz.U. 2002, C 45, s. 3)

Skarga wniesiona w dniu 8 września 2010 r. — Roca Sanitario przeciwko Komisji

(Sprawa T-408/10)

(2010/C 301/88)

Język postępowania: hiszpański

Strony

Strona skarżąca: Roca Sanitario, SA (Barcelona, Hiszpania) (przedstawiciele: J. Folguera Crespo i M. Merola, adwokaci)

Strona pozwana: Komisja Europejska

Żądania strony skarżącej

- Stwierdzenie nieważności, w części, art. 1, 2 i 4 decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 czerwca 2010 r. w zakresie, w jakim dotyczy ona spółki Roca Sanitario;
- tytułem żądania ewentualnego, obniżenie grzywny nałożonej na spółkę Roca Sanitario w zakresie opisanym w skardze, o ile Sąd uzna to za stosowne w świetle przedstawionych argumentów lub z innych powodów wskazanych przez Sąd;
- w dalszej kolejności, także tytułem żądania ewentualnego, na wypadek gdyby w innych sprawach wniesionych przez Roca France lub Laufen Austria Sąd zasądził obniżenie grzywny nałożonej w decyzji Komisji Europejskiej z dnia 23 czerwca 2010 r. za popełnione przez te spółki naruszenia, za które Roca Sanitario ponosi odpowiedzialność solidarną, stwierdzenie, że Roca Sanitario jest uprawniona do uzyskania stosownej obniżki kwoty grzywny, za której zapłatę ponosi ona odpowiedzialność solidarną;
- obciążenie Komisji kosztami postępowania poniesionymi przez spółkę Roca Sanitario.

Zarzuty i główne argumenty

Przedmiotem niniejszego postępowania jest ta sama decyzja, którą zaskarżono w sprawie T-364/10 Duravit i in. przeciwko Komisji oraz w sprawie T-368/10 Rubinetteria Cital przeciwko Komisji.

Zarzuty i główne argumenty są podobne do tych, które podniesiono w wymienionych wyżej sprawach.